

JACQUES THIBAUT

Ανάμεσα στούς μεγάλους βιολονίστες πού έχουν έρθει στην 'Αθήνα είναι ένας πού ή προσωπικότητά του είναι πργματικά ιστορική: δ Ζάν Τιμπώ.

Νεώτατος άκομη κέρδισε τό θαυμασμό τοῦ κοινοῦ μέτα τὸ ὠφαῖο του παιίμο, κι ἀπό τότε ἔμεινε πάντα πιστός στὸν δμορφο αὐτὸ ρομαντισμὸ πού τὸν ἐνέπνευσε ως τοὺς πο μεγάλους κλασικούς συνθέτες. 'Αντιθετα ἀπό πολλούς ὄλλους, βάζει τὴν τέχνη τοῦ βιολιοῦ στὴν ὑπηρεσία τῆς μουσικῆς καὶ γι αὐτὸν τὸ λόγο μᾶς δίνει, μὲ τὸ ὑπέροχο γοῦστο του, τὴν πραγματικὴ μουσικὴ ἀπόλαυση. Είναι δ ποιητής, ένας 'Αλφρέδος ντε Μυσέ τῆς μουσικῆς.

Λέω πῶς είναι ιστορικός, γιατὶ δὲν δῆμησε ποτὲ τὸν ἰσαύτο του νὰ ἐπιρεαστεῖ ἀπό τις κακές πλευρές τοῦ μοντερνισμοῦ καὶ γιατὶ φυλάει μέσα του τις παραδόσεις μιᾶς ώραιας περασμένης ἐποχῆς. 'Η θύελλα δὲν τὸν ὄλλαξε καθόλου' καὶ τὸν βλέπω νὰ στέκει ἀλύγιστος στὴν κορυφῇ ἐνός φηλοῦ βουνοῦ. Κι ἐνῷ ή θύελλα αὐτή περνά κάτου ἀπό τὰ πόδια του, αὐτός, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη, λούζεται μέσο στὸ φῶς τοῦ ἥλιου, στὸ ίδιο ἑκείνο φῶς πού φωτίζει κι ἐμᾶς κάθε φορά πού ἀκούμε αὐτὸν τὸν ὑπέροχο καλλιτέχνη.